

9th International Conference on Health, Treatment and Health Promotion

حساسیت اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در پرستاران بخش مراقبت‌های ویژه: یک

مطالعه مروری روایتی

سید مهدی بابایی^۱، فرشته عراقیان مجرد^۲، مهسا کمالی^۳، مهنا عرب لاریمی^۴، هدایت جعفری^{۵*}
دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری ویژه، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی نسیبه، دانشگاه علوم
پزشکی مازندران، ساری، ایران

^۲ استادیار، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

^۳ مرکز تحقیقات عفونی اطفال، پژوهشکده بیماری‌های واگیر، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

^۴ دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری اورژانس، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده پرستاری و مامایی نسیبه

ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

^۵ دانشیار، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران (نویسنده

مسئول)

چکیده:

مقدمه: حساسیت اخلاقی یک مفهوم رفتاری است و پرستارانی که حساسیت اخلاقی بالاتری دارند، در ارائه مراقبت‌های بهداشتی بهتر عمل می‌کنند. با توجه به اینکه پرستاران بخش مراقبت‌های ویژه زمان زیادی را با مددجویان سپری می‌کنند، رعایت موارد اخلاقی اهمیت زیادی دارد. از اینرو، مطالعه حاضر با هدف مروری بر حساسیت اخلاقی پرستاران بخش مراقبت‌های ویژه و عوامل مرتبط با آن انجام شد.

روش کار: در مطالعه مروری روایتی حاضر، با جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی Google Scholar, SID, Science Direct, PubMed, Magiran, و با استفاده از کلید واژه‌های "حساسیت اخلاقی" AND "پرستار" AND "بخش ویژه" AND "ایران" و همچنین "Iran" AND "Critical care nurse" AND "Moral Sensitivity" ۶۶ مقاله جستجو شدند. تمامی مقالات فارسی و انگلیسی در محدوده زمانی ۲۰۰۱ تا ۲۰۲۱ که به بررسی حساسیت اخلاقی در پرستاران بخش ویژه پرداختند، وارد مطالعه شدند. مطالعاتی که دسترسی به متن کامل مقاله نبود، از مطالعه خارج شدند. در نهایت ۱۱ مقاله مرتبط مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها: یافته‌های مطالعه نشان داد، حساسیت اخلاقی پرستاران بخش ویژه در سطح متوسط قرار داشته است و عوامل مرتبط با آن عبارتند از: عوامل دموگرافیک شامل: سن، جنس، تحصیلات، فرهنگ، مذهب، وضعیت استخدامی، سابقه کار، ساعت اضافه کار در ماه، شرایط محیط کاری، دریافت آموزش اخلاق در طی دوران تحصیل، حجم مراقبت‌های پرستاری، بیماران تحت مراقبت، ارتباط با بیمار، نوع شیفت کاری و عوامل اخلاقی - حرفه‌ای شامل: تنش اخلاقی، هوش اخلاقی، وجدان کاری، خستگی ناشی از شفقت، رعایت حقوق بیمار، مهارت ارائه خبر بد، پریشانی اخلاقی، دیسترس اخلاقی، بار کار روانی و اظهار خیر خواهی می‌باشد.

نتیجه گیری: با توجه به اینکه حساسیت اخلاقی پرستاران بخش ویژه در سطح متوسط قرار داشته است، لذا پیشنهاد می‌گردد مدیران مراکز درمانی با در نظر گرفتن عوامل مرتبط با حساسیت اخلاقی در جهت راهکارهایی برای افزایش حساسیت اخلاقی در پرستاران بخش ویژه کوشا باشند.

کلمات کلیدی: حساسیت اخلاقی، پرستار، پرستاران بخش ویژه، عوامل موثر، مطالعه مروری